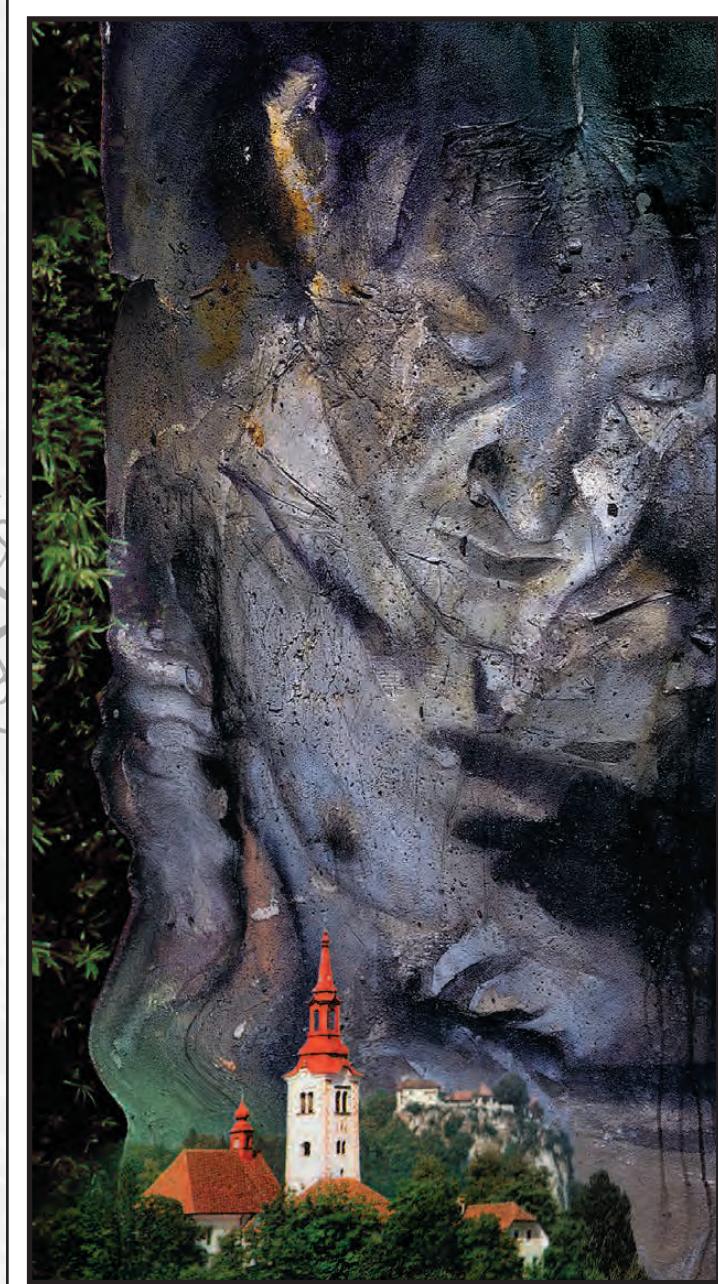

SENOMEN

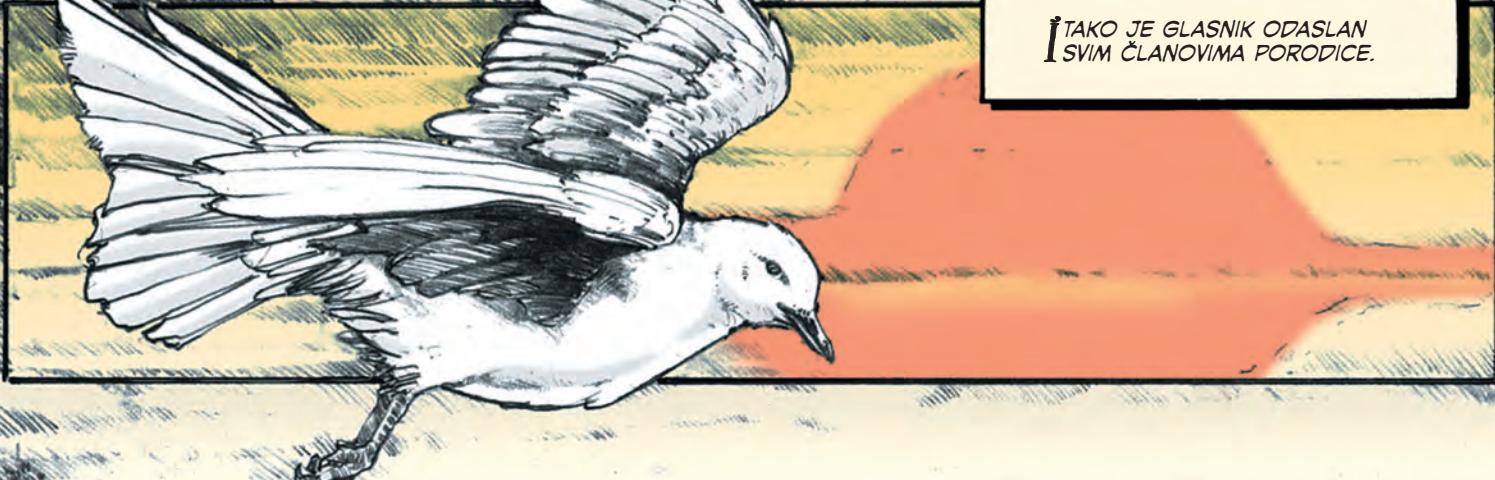
Čarobna knjiga

Međ pijedestalima Noći i Jutra
Sred crvene smrti i žudnje što sja
Bez zvuka ijednog upozorenja il' trijumfa
Stoji div-stražar na Mostu plamena.
O, prolazna dušo, ophrvana snom,
Lovorov venac baci, ispusti liru:
Točkovi Vremena se vrte u krugu tom,
Dok struje spore teku prema viru.
Bogovi gore na mostu svom,
Što šapuću laži i vole se,
Rugaju se dok ploviš tamnom rekom,
A ona će te poneti, kao i sve drugo,
Kralju snova, neumitnom strujom
– prestola lišenog zauvek i nedostupnog –
Tamo gde kraljevi sanjaju odiskona
U divovskoj pustoši leda belog.

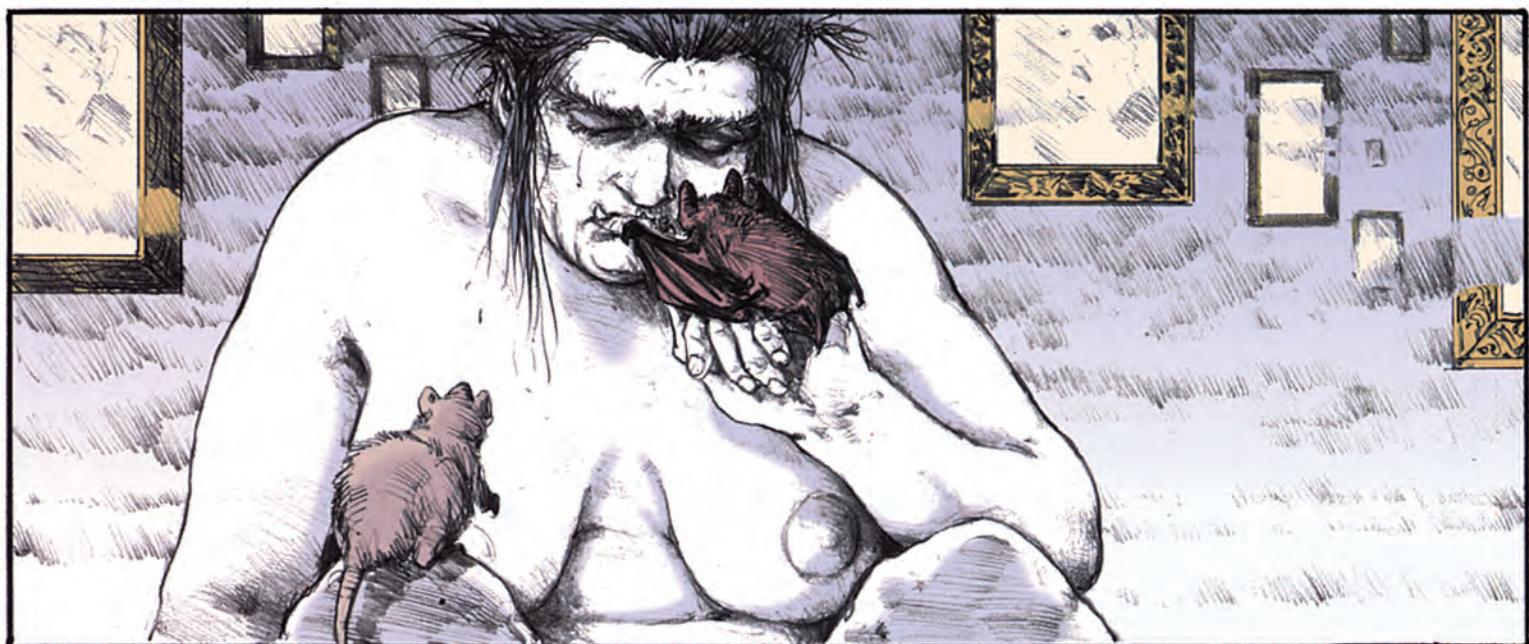
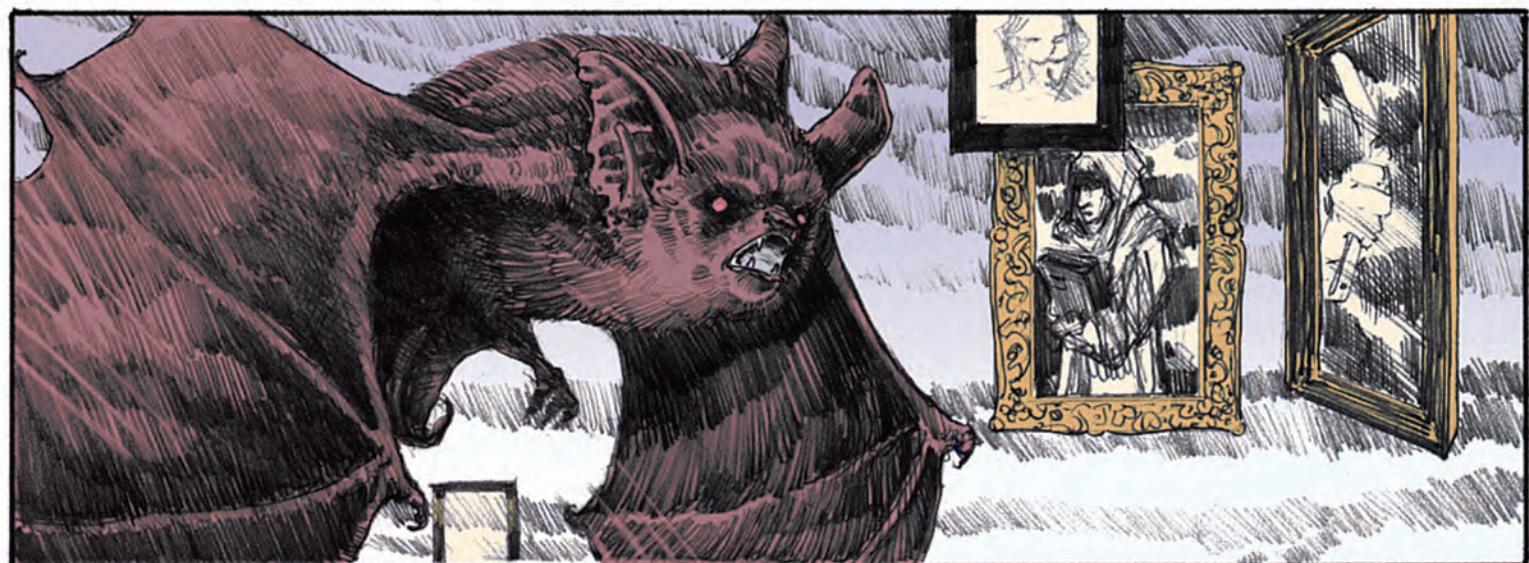
Džejms Elroj Fleker, 1884-1915.

I TAKO JE GLASNIK ODASLAN
SVIM ČLANOVIMA PORODICE.

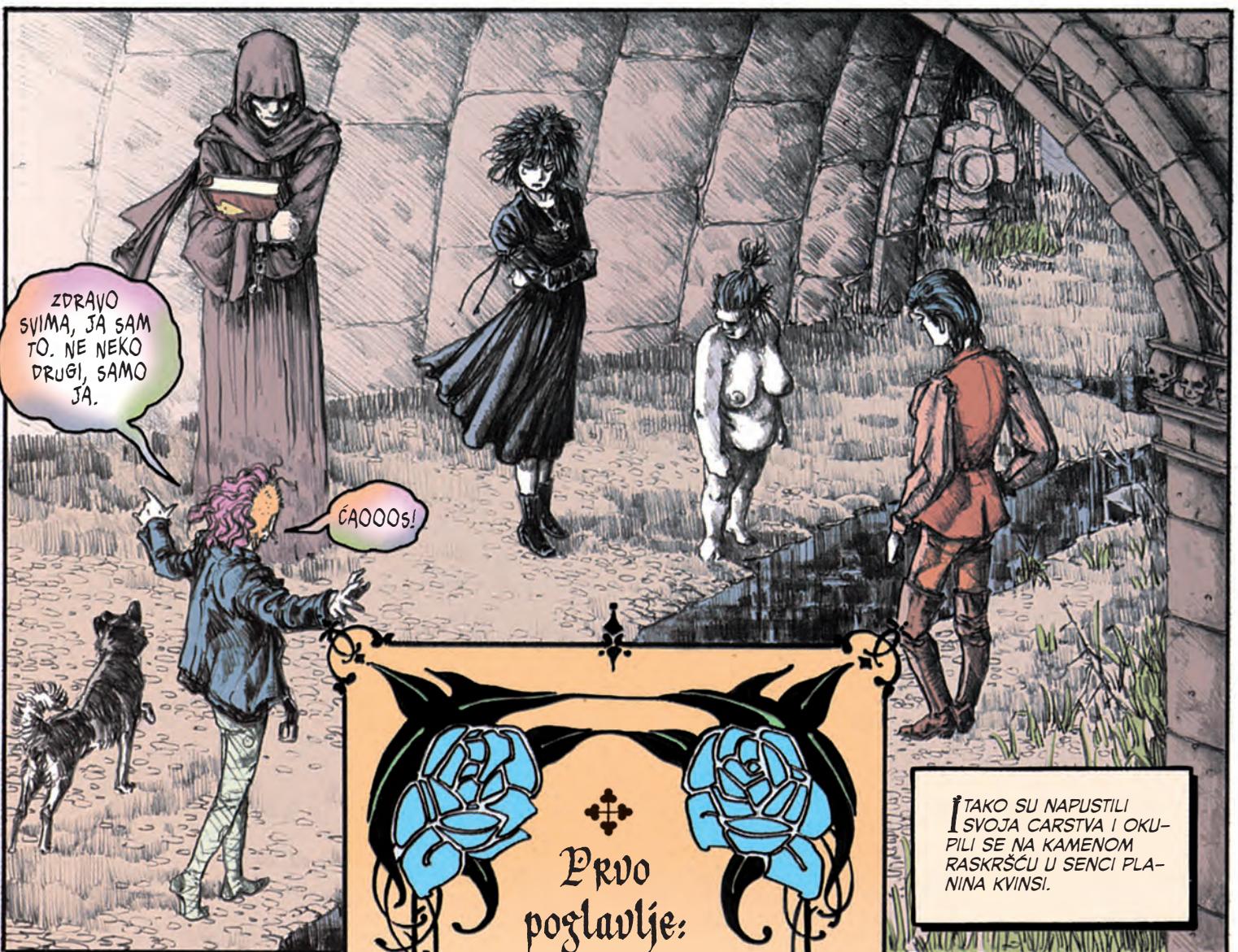

PORODICA NIJE PITALA KO
JE POSLAO GLASNIKE;
NAJZAD, TO NIJE BIO PRVI
PUT DA IH POSETE GLASNICI.

A POSTOJE SILE ČJE PO-
STOJANJE NIKO, ČAK NI
SVEVREMENI, NE ISTRAŽUJE
PRETERANO.

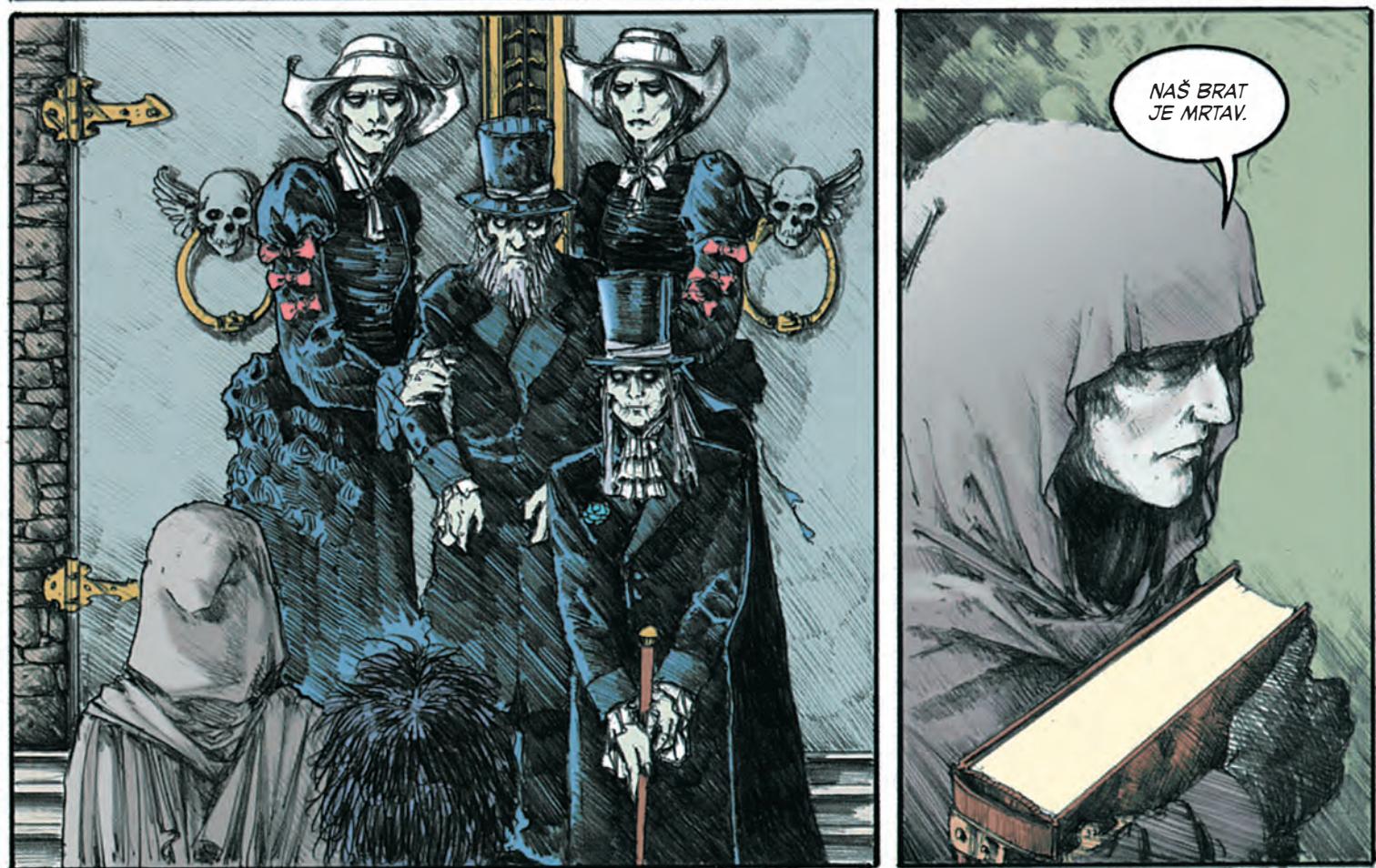

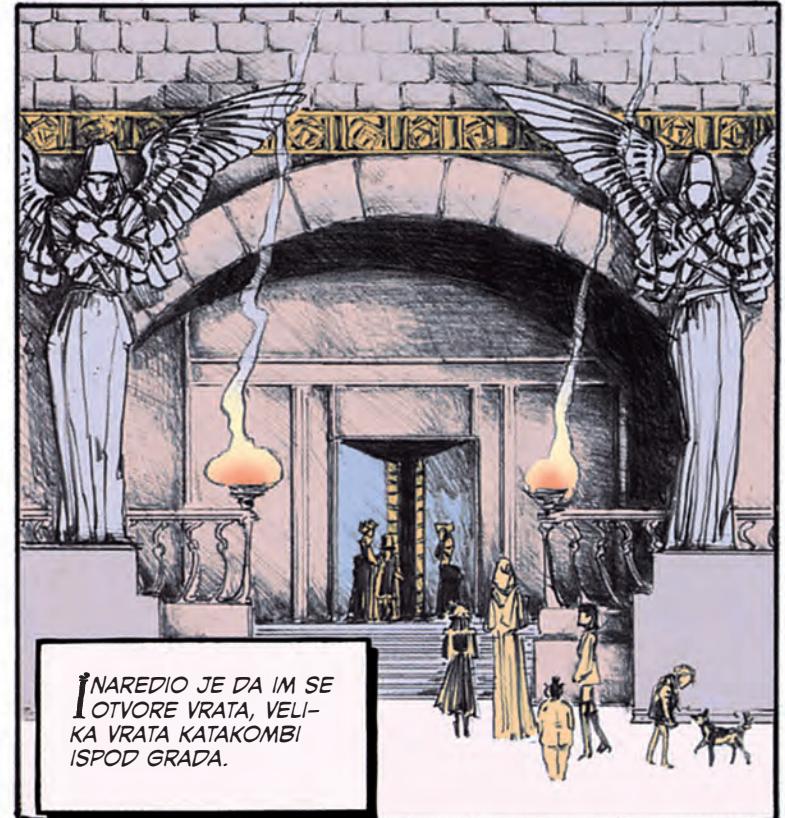
Prvo poglavlje:
koje se zbiva
posle onoga što se
prethodno zbilo

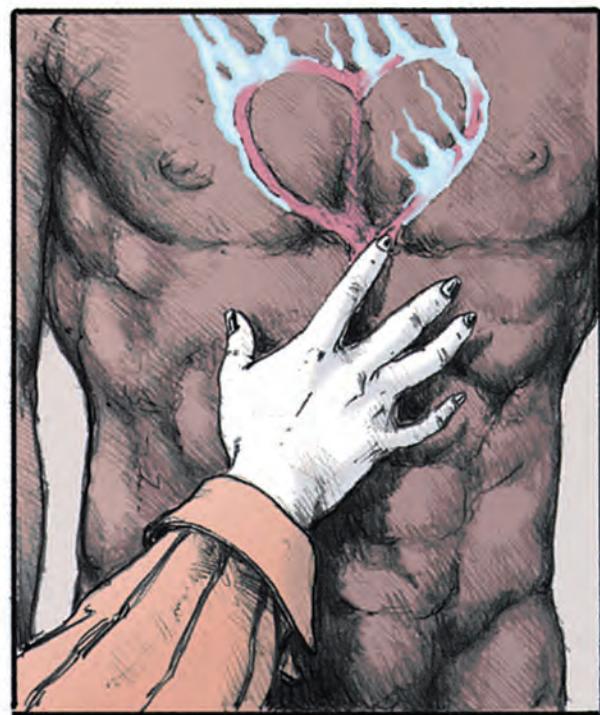
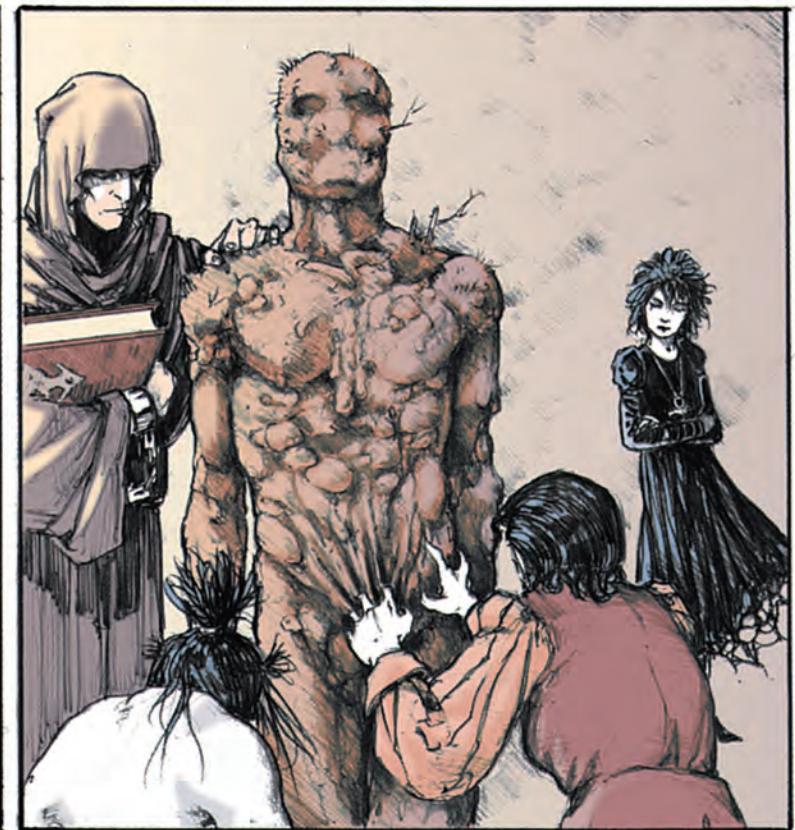
I TAKO SU NAPUSTILI
SVOJA CARSTVA I OKU-
PILI SE NA KAMENOM
RASKRŠCU U SENCI PLA-
NINA KVINSI.

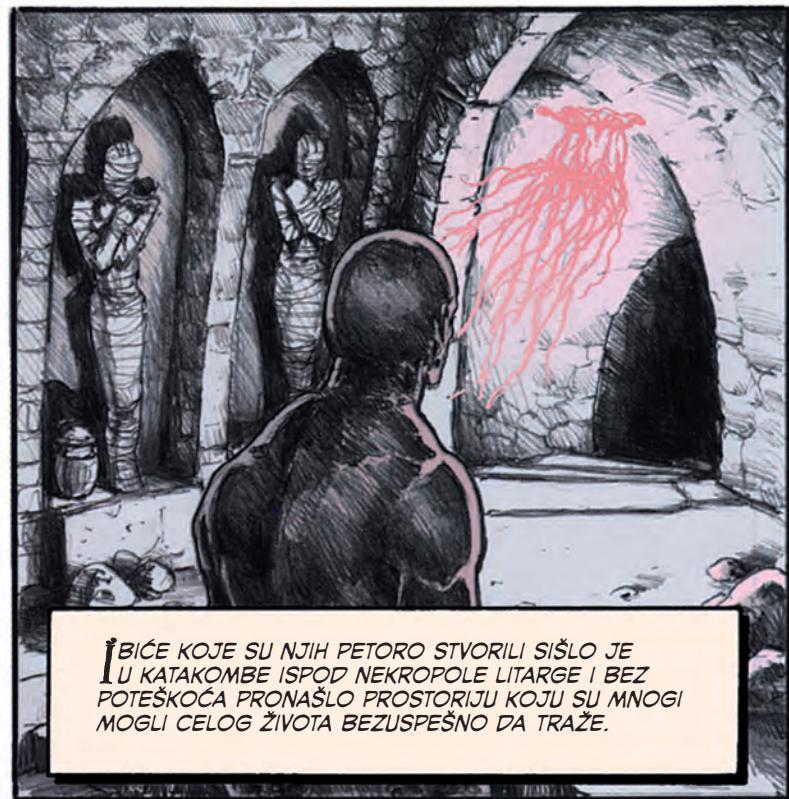
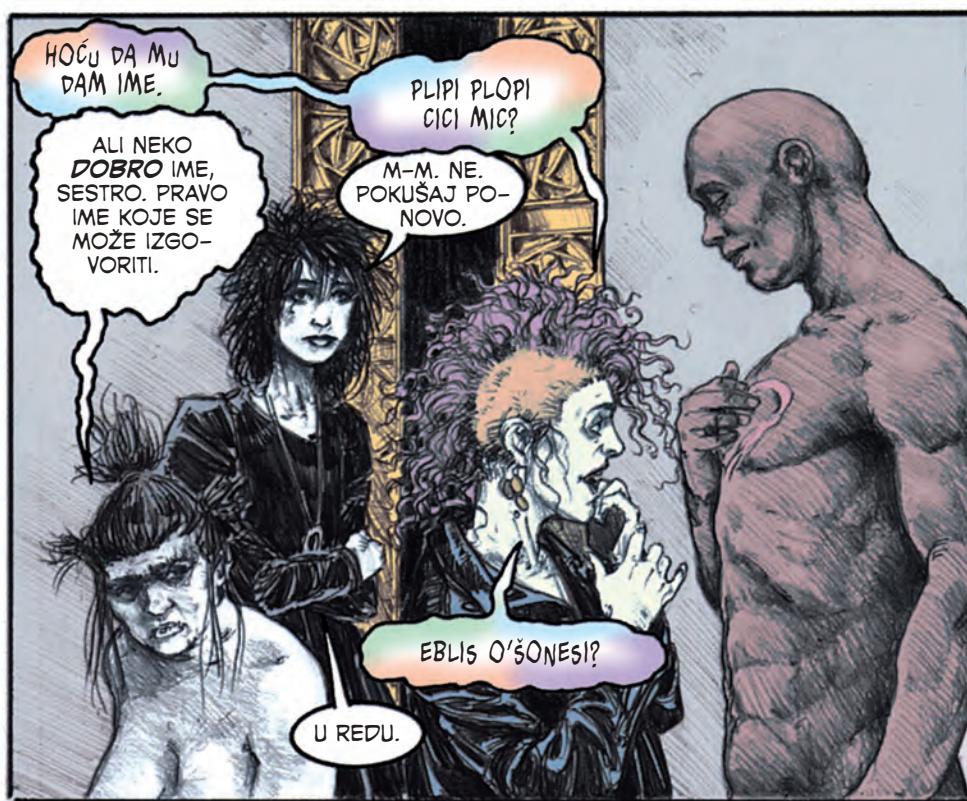
Likove iz
„Sendmena“
stvorili Gejman,
Kit i Dringenberg

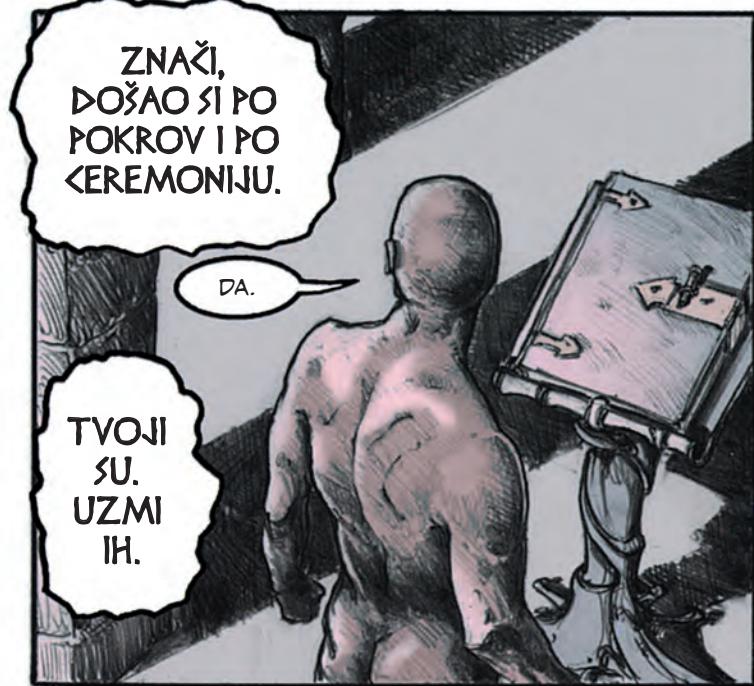
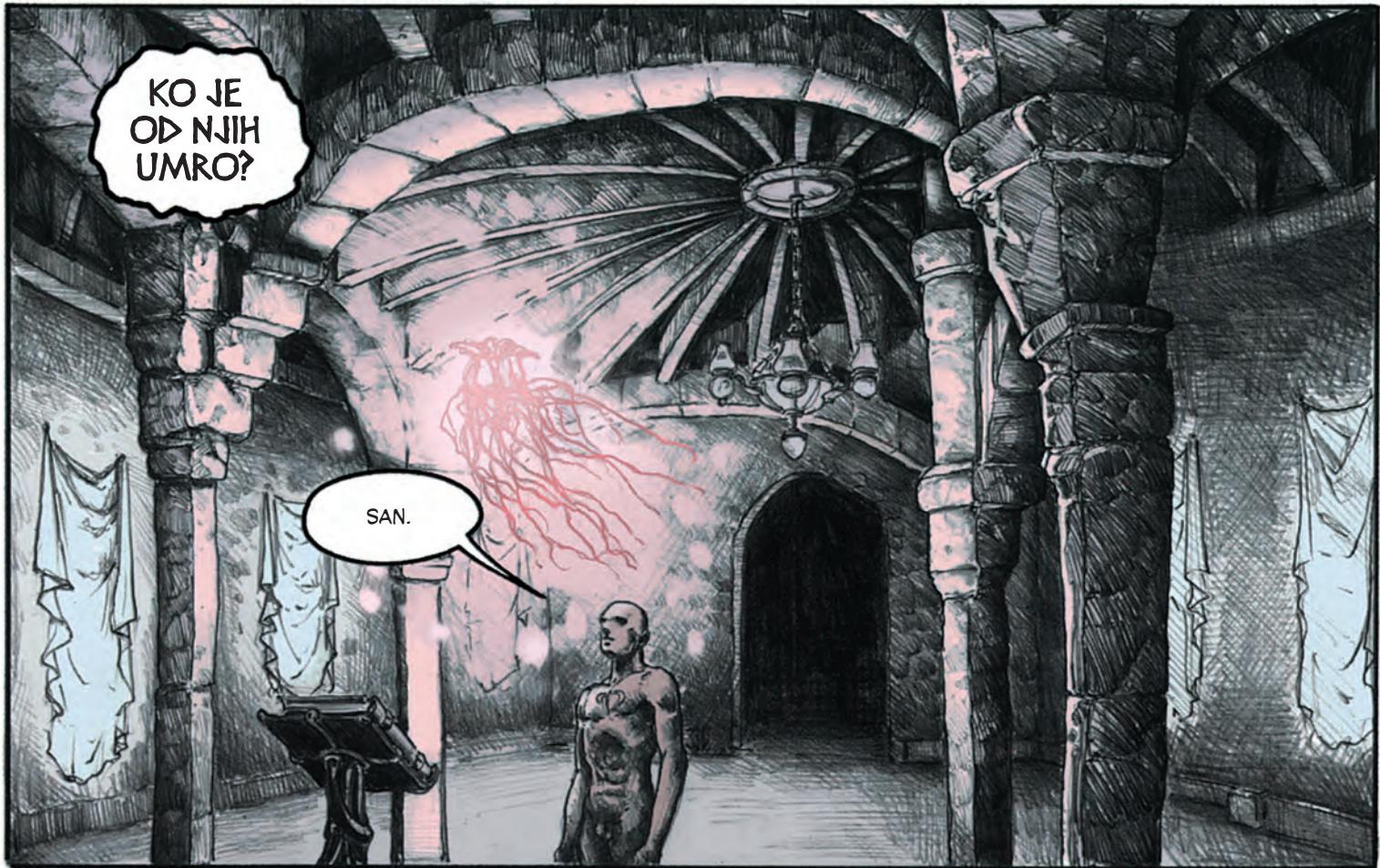
Scenario: Nil Gejman
Crtac: Majkl Zuli
Kolor: Danijel Voco
Separacija: Digital Chameleon

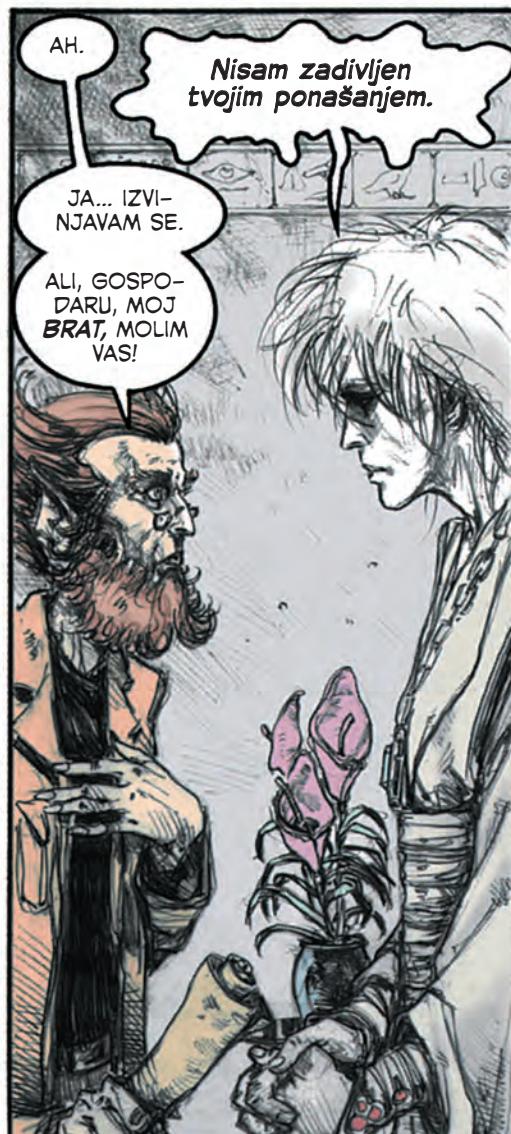
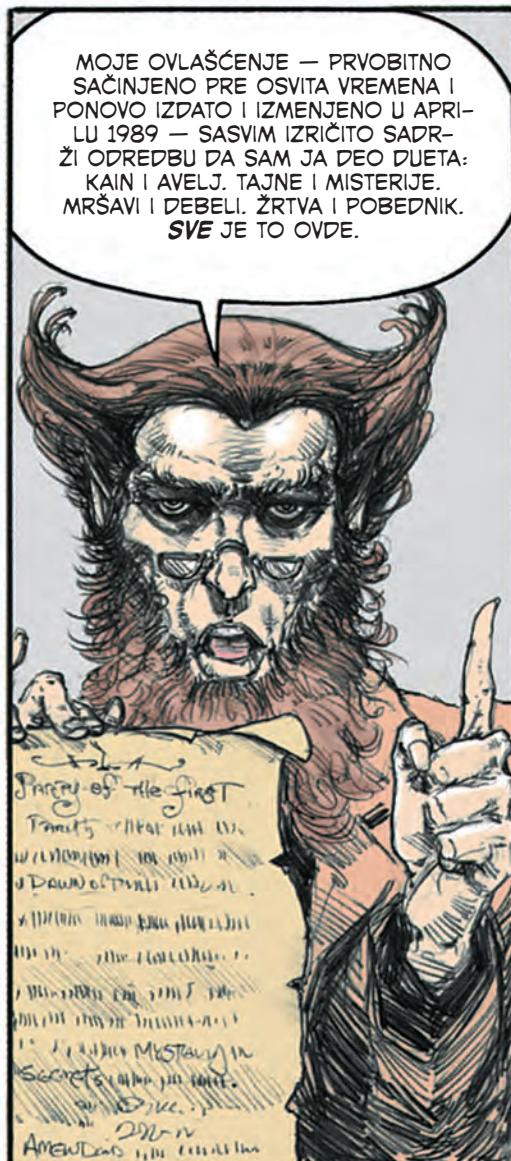

PA, NIJE TAKO ZGODAN KAO JA; ON JE — I PAZITE, SAD SAM VRLO OBZIRAN KAD KAŽEM — S RAZDELJKOM MEĐU ZUBIMA, DEBELI I MUCAVI NEDOTUPAVAC. NE UME DA SE OBLAČI I DONEKLE (ALI TRAJNO) ZAUDARA NA RASOL.

ŽVAĆE OTVORENIH USTA.

A U KAKVOM MU JE *STANJU* KUPATILO... *NISAM* JA NEKA TRAÇARA, ALI NA NJEGOVOM UMIVAONIKU IMA SKORENIH STVARI KOJE NE SAMO ŠTO SU RAZVILE INTELIGENCIJU VEĆ SU DO SADA VEĆ VEROVATNO IZGRADILE SOPSTVENE POLITIČKE SISTEME.

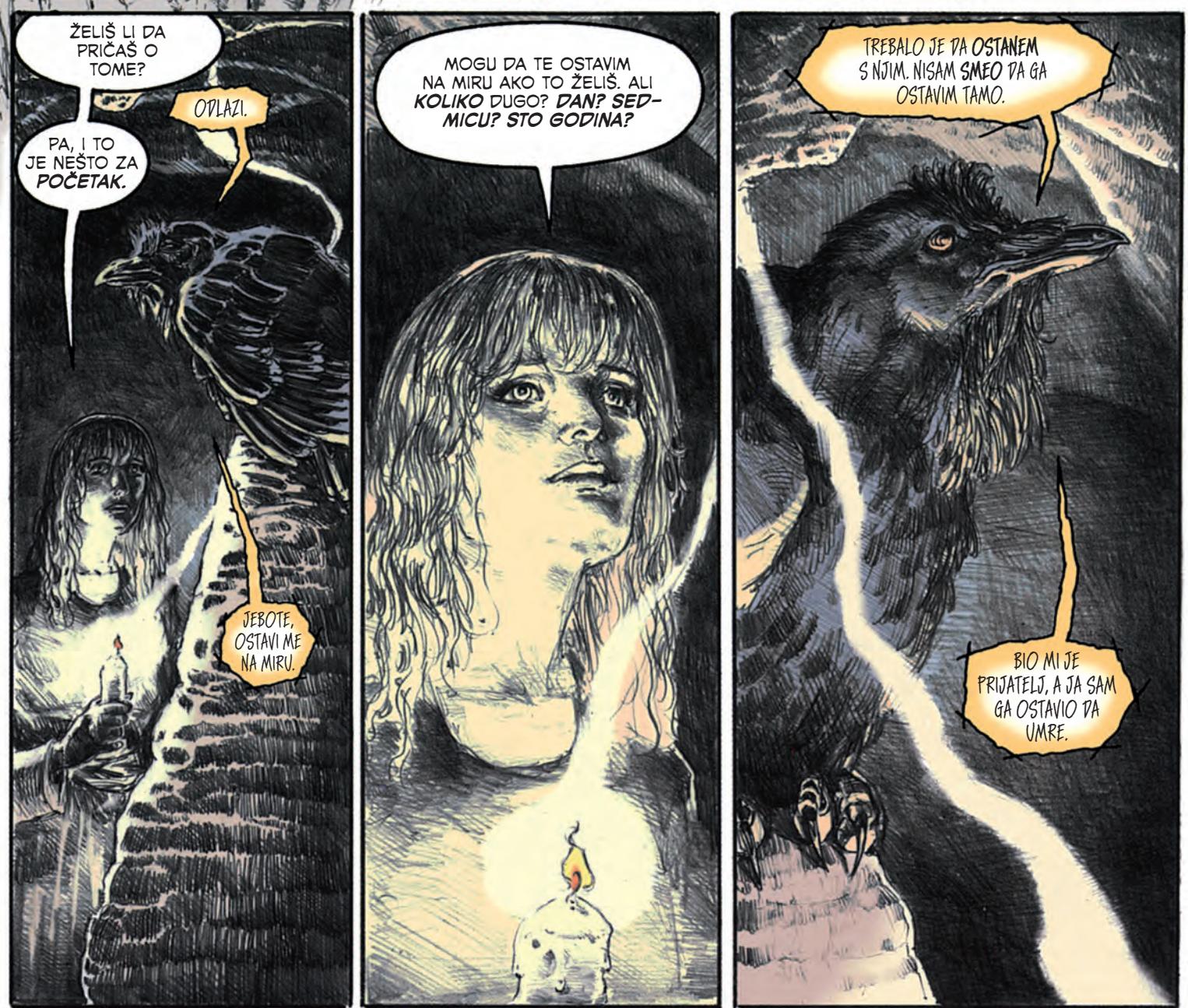
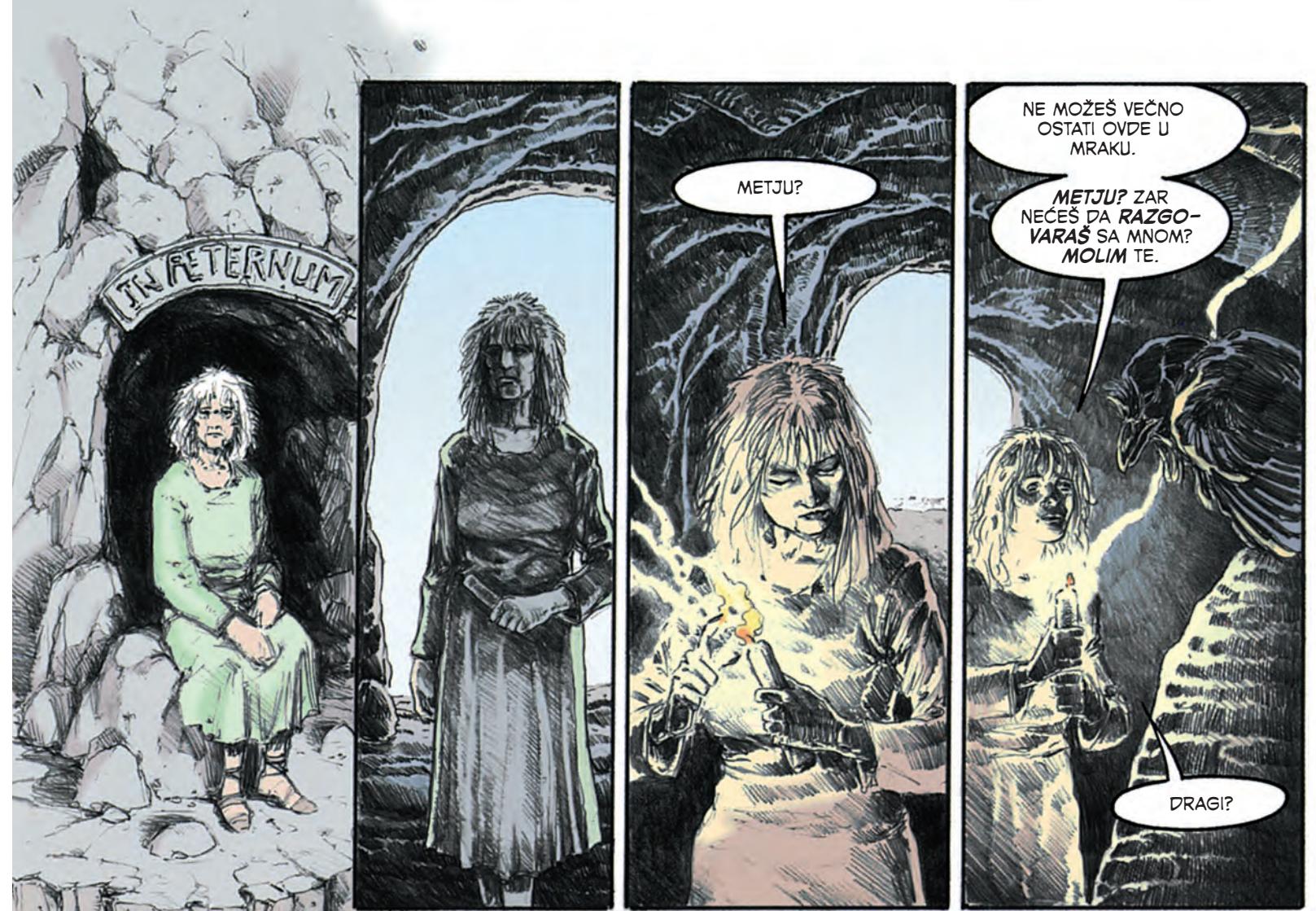
Cuti,
Kaine...

Dosta...

JA... UH... JA... UH.
JA-JA... UH... **MISLO**
SAM DA SAM... HM...
ČAO NE-NEMA VIŠE,
TRO-TROPA NA-SKROZ.

BESMISLICE. GOSPODAR
MORFEJ TE JE VRATIO I SAD
SI CAKUM-PAKUM...

Ne Morfej.
Nemam prava na
to ime. Ja sam
San od Svevremenih.
To je dovoljno.

SUDBINA JE
SPOVEO SVOJE
SRĐONIKE I
NOVOSTVORENOG
POMOĆNIKA IZ
NEKROPOLE.

UTICAJ SUDBINE
OSETIO SE I NA
DRUGIM MESTIMA.

VILA SEDI ZA GRUBIM DRVENIM STOLOM U „KRASTAČINOJ STENI“, JEDNOJ GOSTIONICI KOJA NE PРИПАДА NITI JEDNOM VREMENU LI DOMINIONU. JAHALA JE DUGO I ŽESTOKO, OD CARSTVA DO CARSTVA, I UMORNA JE, GLADNA I ŽEDNA.

TREPĆE, KAPCI SU JOJ TEŠKI, A ONDA TONE U TOPLU TAMU, S GLAVOM NA RUKAMA, PREKO DRVENOG STOLA.

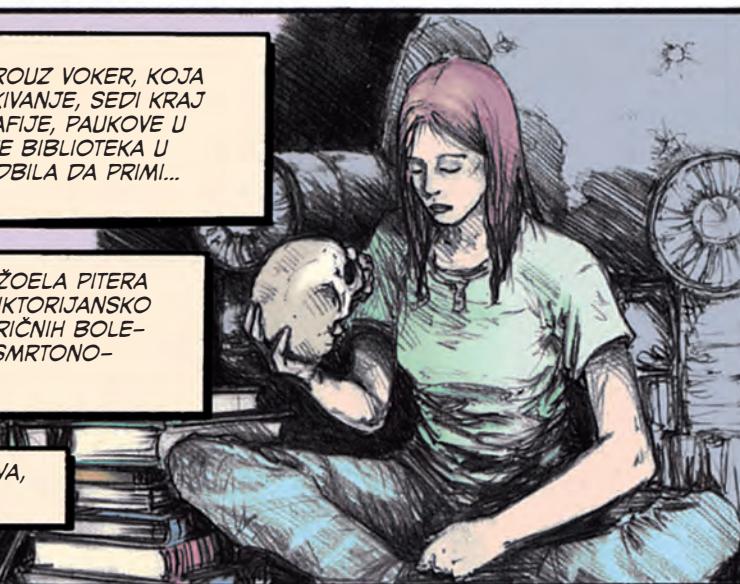

NUALA SANJA.

A U KUĆI SVOJE MAJKE U SIJETLU ROUZ VOKER, KOJA NIJE NI BLIZU DA DOVRŠI RASPAKIVANJE, SEDI KRAJ STARE LUKLINE KUĆE, GLEDA FOTOGRAFIJE, PAUKOVE U STAKLENIM KUTIJAMA I KNJIGE KOJE JE BIBLIOTEKA U BOLNICI ZA NEIZLEČIVE SLUČAJEVE ODBILA DA PRIMI...

... (MEĐU KOJIMA SU I DVE ZBIRKE DŽOELA PITERA VITKINA, IZVANREDNO ILUSTROVANO VIKTORIJANSKO MEDICINSKO DELO O RAZVOJU VENERIČNIH BOLESI I IZLIZANI PRIMERAK LEZIJEVOG „SMRTONOSNOG PUTOVANJA U VISKONSIN“)...

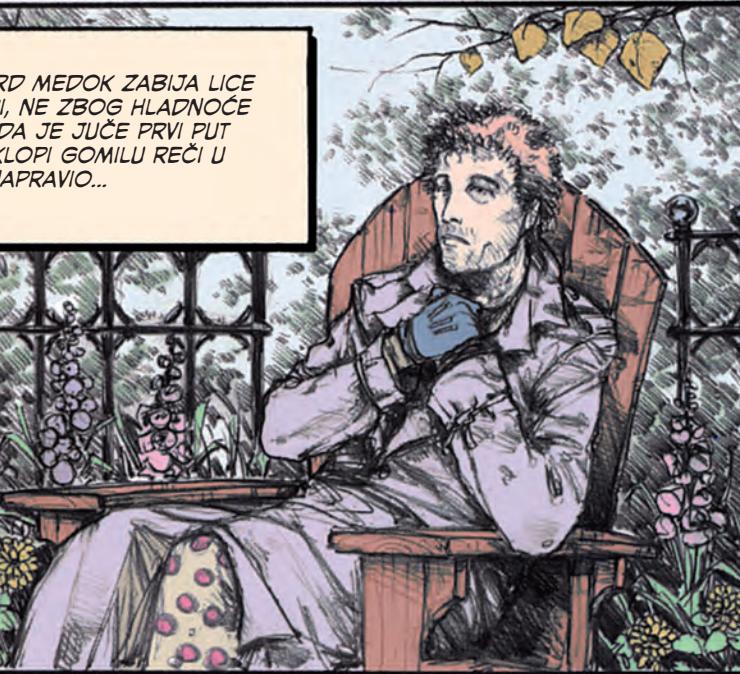
... A ONDA SHVATA DA JOJ PADA GLAVA, TAMO, NA PODU NJENE SOBE.

ROUZ SANJA.

A U VRTU STARACKOG DOMA RIČARD MEDOK ZABIJA LICE
A U RUKE U RUKAVICAMA I DRHTURI, NE ZBOG HLADNOĆE
SIVOG JUTRA, VEĆ ZBOG SPOZNAJE DA JE JUČE PRVI PUT
POSLE POLA DECENIJE USPEO DA SKLOPI GOMILU REČI U
GLAVI U NIZ KOJI NIKO RANIJE NIJE NAPRAVIO...

STRAH OD IDEJA ZAMENIO
JE OSEĆAJ KRAJNJE UTEHE.

RIČARD SANJA.

